

Paraules per la Pau

Full informatiu Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau

núm. 58 juliol 2006

L'exèrcit es presenta als mundials

perd per golejada i el seu joc, brut i violent, provocà que l'àrbitre els ensenyi la targeta vermella

Bilbao.- Contra todo pronóstico, el ejército español se ha presentado a los mundiales de fútbol con un equipo militar profesional. Vestidos de caqui y "nasios pa matar", su objetivo -según su entrenador José A. Alonso- es acabar con los equipos contrarios, especialmente si provienen de países del Sur. El equipo militar cuenta con grandes recursos. Este año han despilfarrado más de 3 billones de las antiguas pesetas en "fichajes": tanques, aviones de combate, fragatas.. y casi el 50% de lo que se destina a investigación en el estado. Sin embargo, a pesar de tan ingentes inversiones económicas, el equipo militar no cuenta con el apoyo de la afición civil. De hecho, la mayor parte de la población está en contra de este equipo porque utiliza el juego sucio, la violencia y la guerra para defender los intereses de los países poderosos.

La sociedad gana el partido por goleada

Como se venía anunciando, el sábado, 17 de junio, a las 11 h. ha tenido lugar el esperado partido de los mundiales entre

la societat treu la targeta vermella a l'exèrcit

el equipo militar profesional y el equipo antimilitarista. El equipo pacifista formado por once jugadores de distintos lugares del Estado: Valencia, Aragón, Madrid, Canarias, La Rioja, Bizkaia, Cantabria... ha allanado el estadio "Gobierno Militar" de Bilbao, goleando al equipo castrense con goles de Fran DesobeYeste, Julen SinGuerreros, Desarmando Maradona y Concepción

EjercitosAbolición.

La afición civil se ha volcado con el equipo y no ha parado de pedir la abolición de los ejércitos coreando cantos como "Alirón, alirón, ejército abolición", "Desobediencia oé, oe, oé". También ha animado al equipo contrario: "Soldado, deserta; juega con la cabeza".

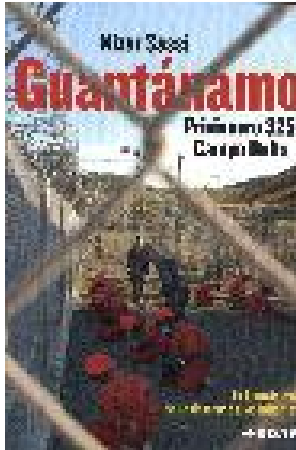
Tarjeta roja al ejército

En la segunda parte del partido, el árbitro del encuentro, harto del juego sucio y violento del equipo militar, se ha encaramado a una de las garitas del terreno de juego y ha sacado tarjeta roja al ejército, pidiendo su abolición. Desde la garita, ha denunciado que el verdadero papel de los ejércitos es defender los intereses económicos y geoestratégicos de los estados poderosos del Planeta, condenando a la miseria al 80% de la población mundial.

Seguimos desobedeciendo

El equipo antimilitarista, apoyado por la sociedad civil, va a seguir entrenando duramente y jugando en clave no violenta y de desobediencia hasta conseguir erradicar el juego sucio y la desaparición de todos los equipos militares, hasta conseguir ese mundo en paz, sin guerras y sin ejércitos con el que soñamos.
v. més informació a pàgina 2

Materials per la Pau

GUANTANAMO: PRISIONERO 325, CAMPO DELTA de SASSI, NIZAR
EDITORIAL EDAF, S.A.
190 pgs 11.95 €

Primer testimoni autobiogràfic sobre la presó de Guantánamo...

Nizar (1979, Tunissia), crescut a un barri obrer de Lyon, a través d'una sèrie de circumstàncies acaba essent reclutat a les files d'Al-Qaeda. Al desembre de 2001 serà detingut a Pakistàn i enviat a Guantánamo al gener de 2002 on hi estarà tancat durant 30 mesos. Nizar anomena irònicament la seva estada a Guantánamo com el seu "estiu cubà". El llibre recull vivències ja donades a conèixer a hores d'ara pels mitjans de comunicació i organitzacions de Drets Humans. No obstant, cal remarcar com l'autor viu les relacions humanes, no sols amb d'altres presoners sinó també amb treballadors i soldats de la base.

Al juliol de 2004, Nizar és traslladat a una presó francesa (què ell considera ja "la llibertat" en comparar-la amb la presó de Kandahar o la de Guantánamo...). Actualment està en llibertat en espera de judici.

El llibre vol esdevenir per l'autor un autoreconeixement dels seus errors, de la seva inconsciència barrejada amb el desig d'aventura d'un jove immigrant a França. En definitiva, una biografia humana amb les contradiccions d'un moment, un context i un personatge d'actualitat. Potser un bon document, tot i què complex, per reflexionar sobre la nostra responsabilitat i la política internacional, sobre la pau i la guerra i sobre les fronteres entre la justícia i els Drets Humans.

ÚLTIMA HORA - ÚLTIMA HORA

Bilbao: Sábado 17, a las 11:00 h., simulando un partido de fútbol de los mundiales de Alemania, once antimilitaristas provenientes de distintos lugares del estado y disfrazados de equipo de fútbol entraron en el Gobierno Militar de Bilbao para exigir la abolición de los ejércitos y la construcción de un mundo en paz. En la misma acción no violenta, otro militante pacifista disfrazado de árbitro, se encaramó a una de las garitas de vigilancia de la citada instalación militar y sacó una tarjeta roja gigante al ejército para denunciar que

si hay guerras es porque hay ejércitos, y que para acabar con la pobreza y la exclusión social, hay que eliminar los gastos militares. "Ejércitos abolición", gritó desde la garita. Ocho de estas personas (5 de Zaragoza, 2 de Madrid y una de Bilbao) fueron detenidas por la policía militar y puestos a disposición judicial. Se enfrentan a un delito de allanamiento de instalación militar, que puede acarrear penas de uno a tres años de prisión. Las personas detenidas han presentado nueve denuncias por agresiones.

Paraules per l'esperança?

Rebeca Tomas

L'informe anual d'Amnistia Internacional indica que hi va haver un marcat descens en la violència entre israelians i palestins durant el 2005, tot i que l'atac entre ambdues parts va continuar.

Al voltant de 190 palestins, incloent-hi uns 50 nens, van morir a mans de les Forces de Defensa Israeliana (IDF), mentre que uns 50 israelians, entre els quals 6 nens, van ser víctimes de grups armats palestins.

La majoria de les víctimes palestines "van ser mortes il·licitament, en tirotejos deli-verats i temeraris, en bombardejos i atacs aeris sobre zones residencials densament poblades, o resultat d'un ús excessiu de la força". En quant a les víctimes israelines, la majoria de morts es van imputar a la Jihad islàmica i a les brigades de màrtirs Al-Aqsa lligades a Fatah.

L'informe també indica que Israel va continuar la construcció d'assen-

taments il·legals a Cisjordània durant el 2006, tot i haver-se retirat el passat estiu de la Franja de Gaza i algunes parts del nord de Cisjordània. Israel va continuar amb la construcció del mur de separació de Cisjordània en terra palestina.

Es mencionen "bloquejos militars i restriccions de moviment als palestins imposades per Israel dins dels territoris ocupats," la qual cosa porta a "altes xifres de atur i pobresa", "atacs il·legals i rutinaris utilitzant la força contra manifestants pacífics".

Els freqüents atacs a agricultors palestins per part de colons, que van conduir a la destrucció d'horts i va impedir als pagesos cultivar les seves terres, així com "incidients" al març i a l'abril, en els quals els colons "van llençar elements químics tòxics en camps de cultiu al voltant de pobles palestins al sud de les muntanyes d'Hebron Hills i prop de Salfit".

COMMONS DEED

Reconeixement NoComercial-CompartirIgual 2.0 Espanya

a l'efecte de: copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra així com fer-ne obres derivades

amb les condicions següents:

Reconeixement. Heu de reconèixer els crèdits de l'obra de la manera especificada per l'autor o el titular dels drets.

No comercial. No podem utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Compartir amb la mateixa llicència. Si altereu o transformeu aquesta obra, o en genereu obres derivades, només podem distribuir l'obra generada amb una llicència idèntica a aquesta.

- Quan reuseu o distribuiu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.
- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteneu el permís del titular dels drets d'autor.

Campanya d'objecció fiscal a la despesa militar

el "show" dels pressupostos militars

divendres, 9 de juny, en el marc de la campanya per l'objecció fiscal a la despesa militar, la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau va escenificar en l'incomparable espai de les escales d'Hisenda, el "show" dels pressupostos.

Un director de circ va mostrar a la ciutadania el miracle de la conversió dels diners dels impostos en armament mitjançant el seu pas per la maquinària dels pressupostos generals de l'Estat.

Un funcionari anava recollint els diners dels impostos que diferents persones lliuraven a Hisenda i els introduïa a la maquinària dels pressupostos generals, en mans dels polítics. A l'altra extrem de la maquinària, un militar recollia els míssils, tancs o vaixells de guerra en què els diners s'havien convertit.

el show dels pressupostos o com convertir diners en armes

Sobre les escales d'Hisenda es podia veure els estris militars i algunes llegendes com: "58 milions d'euros diaris de

despesa militar", "1 portaavions = 50 hospitals" i "si vols la pau, no paguis la guerra".

Lliurament col·lectiu de declaracions amb objecció fiscal

el dissabte, 17 de juny, al matí, algunes de les persones que fem objecció fiscal a la despesa militar (perquè considerem, per exemple, que 58 milions d'euros diaris en armament és un malbaratament criminal) ens vam trobar per fer un lliurament col·lectiu de declaracions amb objecció fiscal. Cal recordar que la campanya per l'objecció fiscal a la despesa militar és, a més de solidària, activa, pública, pedagògica, col·lectiva...

Com la delegació d'Hisenda era tancada vam anar passejant fins la subdelegació de govern on vam lliurar, en el registre general les instàncies adreçades al Sr. Ministro de Hacienda, en què manifestem el nostre rebuig a finançar la despesa militar (per exemple els 369,73 milions d'euros gastat a l'invasió d'Iraq fins el replegament de les tropes).

la campanya és solidària, activa, pública, col·lectiva...

Una còpia d'aquestes instàncies, ben registrades, l'hem afegit a la nostra declaració de la renda junt

amb el rebut conforme hem ingressat l'import de la nostra objecció en un projecte alternatiu relacionat amb la cultura de pau.

Sabieu que mentre els estats es gasten 101 milions d'euros en els exèrcits moren 605 nens i nenes de gana (FAO)? sabieu que l'interval de temps en que es compleix aquesta estadística es d'una hora?

L'any passat més de 30 persones van fer objecció fiscal a la despesa militar a Tarragona. Nou objectors/res van rebre declaracions paral·lel·les d'Hisenda i es van presentar escrits d'al·legacions i recursos. Cal recordar la sentència del Tribunal Superior de Justícia en els sentit que no es pot sancionar ningú per fer objecció fiscal.

Breus**"L'Institut per la Pau no serà una instància d'agitació"**

Xavier Badia, edició de 23/6/2006 de El Periódico

Acaba la campanya 'Armes sota control' a l'espera d'un acord internacional

Durant 100 dies, tres ONG internacionals han mobilitzat a ciutadans de 60 països. La campanya ha mostrat dades tan greus com que Espanya és el principal exportador mundial de municions a l'Àfrica Subsahariana.

El primer ministre israelià, Ehud Olmert, va afirmar solemnement ahir: **"L'operació militar de Gaza no està dissenyada per castigar els palestins"**. Des de Gaza, només hi ha tres formes d'interpretar aquestes paraules: o els prestigiosos estrategs militars israelians que han preparat l'ofensiva s'han equivocat, o Olmert necessita passar un sol dia a la franja per saber què significa castigar tota una població o, simplement, el primer ministre menteix. Perquè, si algu no il·lustra el milió i mig d'habitants de Gaza, deixar més de 700.000 persones sense electricitat després de bombardejar l'única central elèctrica, destruir la precària infraestructura de transport i crear el pànic amb avions no semblen "mesures d'autodefensa" normals.

màxim comú múltiple trenta bales per segon

Una virgueria: 30 bales per segon dispara aquest AK-47 que encara es considera una arma lleugera. Lleugera, però contundent, eh!. Ara no sé bé si per adquirir-la cal anar a un traficant d'armes o te la pot subministrar el botiguer del barri que ha posat una armeria. En això podem estar contents al nostre país, que aquests utensilis no són tan a l'abast com, per exemple, a Estats Units, o a Àfrica per només 30 dòlars.

Michael Moore a Bowling for Columbine ja dona testimoni contrastat que les pistoletes les carrega el dimoni. Però el més clarivident de la pel·lícula, és el distínguio antropològic, el punt d'inflexió que passa just per la línia fronterera de dues societats veïnes, que pel fet de tenir o no una fascinació pels gallets, fonamentat en els pioners de la nació (doctrina Charlon Heston), viuen una percepció de la seguretat ben diferent entre les portes sense la balda passada dels canadencs i els parapets i arsenals dels estat-unidencs.

Tant de bo que "Armes sota control", la campanya internacional per al control de les armes lleugeres, impulsada per Amnistia Internacional, Intermón Oxfam i IANSA, Xarxa d'Acció Internacional d'Armes Lleugeres, hagi creat un clima d'opinió davant la conferència que aquests dies està tenint lloc a Nacions Unides.

Són països ben occidentals, com

Romà Solé

ara Alemanya o Bèlgica, els principals exportadors d'armes i municions. L'any passat vaig poder experimentar com dona de gust passejar de nit per una ciutat alemanya, mig a fosques en mor de l'ecologia, però amb una alta percepció de seguretat. Seguretat que manca, per exemple, a una favela de Rio a plena llum del dia, on el crim organitzat posa a mans de les bandes la quincalla fabricada probablement a aqueixa tranquil·la, bucòlica i civilitzada ciutat europea.

Per cert, potser creiem que aquí no som avesats al culte, diguem-ne paramilitar, però la lectura d'una biografia de Joan Coromines, sí, el filòleg que recordem ja encorbat i calçat unes xiruques, m'ha descobert una tradició, potser minoritària, d'entrenaments amb armes i teoritzacions guerrilleres a sarau com la Societat d'Estudis Militars en els anys vint, en aquest cas amb un arrauxat ideari catalanista. Fins i tot va resultar que en Coromines, vés per on, de tant disparar en aquelles excursions, esdevingué tal prodigi de punteria que va haver de guanyar concursos del "tir olímpic".

Direm que el general Kalashnikov arriba tard a unir-se a la campanya per a que el seu propi invent, l'AK-47, resti sota control. Però potser també serà una fal·làcia.

Manifest "Paraules per la Pau"

Tarragona acull regularment en el seu port vaixells militars de l'OTAN sense cap control sobre el seu tipus d'armament i amb la possibilitat que alguns siguin de propulsió nuclear.

L'Alcalde de la ciutat, Joan Miquel Nadal, i el President de l'Autoritat Portuària, Lluís Badia, han realitzat força gestions amb autoritats militars a Washington per tal que Tarragona esdevingui seu logística dels vaixells de la VI Flota dels EE.UU.

Els arguments per explicar aquestes gestions s'han basat en suposats beneficis econòmics per a la ciutat, han donat pas a d'altres que ens presenten els vaixells de guerra com a garants de dubtoses operacions "humanitàries", i, més endavant, als que fan referència a "obligacions derivades de convenis bilaterals entre Estats"; tot barrejant-ho amb l'espectacle de veure màquines

flotants sofisticades o comèdies propagandístiques sobre voluntariosos marins que fan tasques socials. Finalment, la experiència dramàtica de pobles oprimits com l'iraquí i l'afganès -convertits en víctimes de "danys col·laterals"- mostra la crua realitat i fa caure la disfressa: els vaixells i els seus tripulants no són més que eines de matar.

Les escales que, fins el moment, feien les embarcacions estaven considerades de rutina, utilitzant els serveis portuaris per aprovisionament i per fer les reparacions que consideraven adients, a banda d'operacions més opaques que, clar està, no transcendeixen. En aquest sentit, i com a exemple, aquest estiu (després que passés) els diaris ens informaven de transports de tropes utilitzant port i aeroport del Camp de Tarragona.

La presència dels vaixells de la VI Flota dels

EE.UU. i de l'OTAN no ens agrada pel que suposa de militarització de la ciutat; per la nostra disposició a viure sense la protecció dels armaments; perquè no creiem en la força per a vèncer sinó més aviat en el diàleg per a convèncer; i per la manca d'informació i el secretisme inherent a la lògica militar que, a més, comporten riscos importants per a la població. Pensem que la Pau i la seguretat dels nostres familiars, amics i veïns són massa importants per deixar-les en mans dels polítics professionals que sovint només es preocupen d'aconseguir quotes de poder per posar al servei dels seus interessos personals o de grup.

Si creus que tens alguna cosa a dir vine cada primer diumenge de mes a les 12 h a la Plaça de la Font a

Paraules per la Pau